

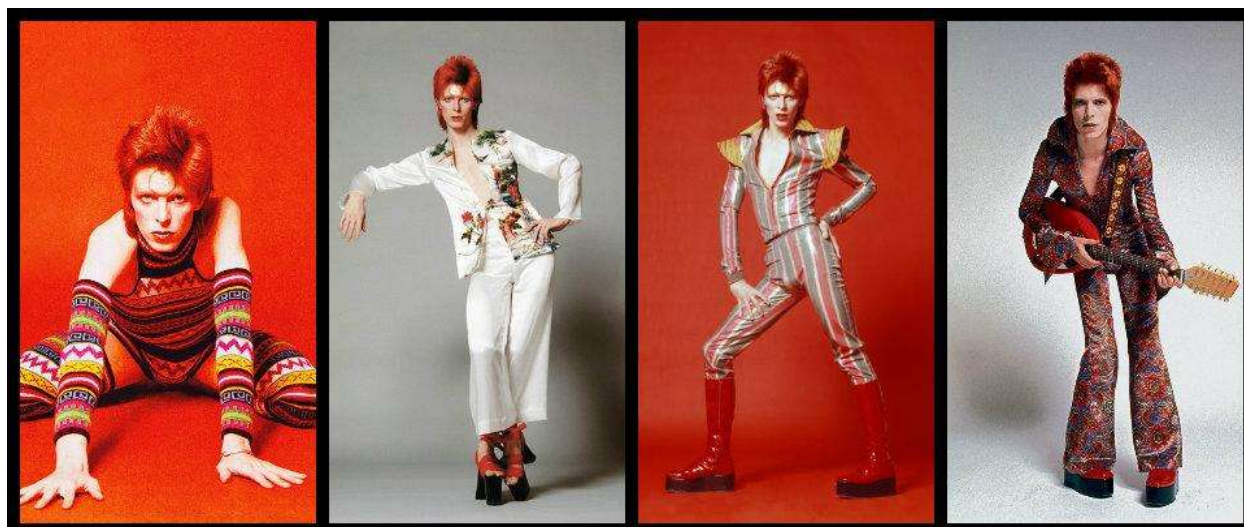
DAVID BOWIE

Dejvid Robert Hejvord-Džouns, poznatiji kao Dejvid Bouvi, rođen je 8. januara 1947. godine i bio je jedan od onih ljudi koji se nisu zadovoljavali da budu dobri samo u jednoj grani umetnosti. Iako je svoj najveći trag ostavio u muzici, on se pored toga bavio i slikarstvom, glumom, dizajnom. Još jedna stvar po kojoj će ostati upamćen je često menjanje imidža, možemo ga nazvati vesnikom promena.

Dejvid Bouvi se prvi put na muzičkoj sceni pojavljuje 1962. godine sa svojim prvim bendom pod nazivom The Konrads. U narednih par godina on objavljuje par singlova i albuma, ali nijedan od njih ga nije proslavio. Nimalo obeshrabren nastavlja da se bavi muzikom i 1969. godine objavljuje pesmu "Space Oddity", koja će mu otvoriti vrata slave. Još kao tinejdžer je, uz pomoć Ovena Fremtona i Lindzi Kemp, naučio važnost imidža radi privlačenja pažnje publike, važnost scenskog nastupa, šminke i mimike pri performansu i veoma uspešno je koristio naučeno. To dokazuju i dva albuma koja su nastala nakon Space Oddity, a to su "The Man Who Sold the World" (1970) i "Hunky Dory" (1971) u kojima sebe predstavlja kao androginu (dvolpolnu) figuru oblačeći se u "muške haljine" i noseći dugu plavu kosu.

Podstaknut pozitivnom reakcijom publike na njegov imidž "muškarca u ženi", stvara potpuno novi prepoznatljiv imidž nazvan Zigi Stardast koji od njega pravi rok zvezdu.

Inspiraciju za Zigijev izgled dobija iz fotografija Aleksa Čejtlina na kojima su prikazani modeli japanskog dizajnera Kanašija Jamamotoa. Kostime prvo pravi sam u kućnoj radinosti. Priča o Zigiju Stardastu ispričana je i ispevana na albumu "The Rise and Fall of Ziggy Stardust and the Spiders from Mars", u formi spoja hard i glam roka. Bio je to jedan od najznačajnijih albuma u Bouvijevoj karijeri, ali i u svetskom roku. Nakon ogromnog uspeha sa projektom i objave albuma "Aladdin Sane", Bouvi ostvaruje saradnju sa samim Jamamotom. Sam Bouvi je za te kostime rekao da su "sve što sam želeo da budu i više!"

Zigijeva magična garderoba

Sledi album "Diamond Dogs" (1974), inspirisan Orvelovim romanom "1984" pa "Young Americans" (1975) i "Station to Station" (1976) i tada dodaje još jedan alter-ego, "Vitkog belog vojvodu"

Potom je usledila berlinska faza. Boravak u Berlinu doneo je Jean od njegovih najboljih i najpopularnijih albuma "Heroes", a naslovna pesma o dvoje zaljubljenih razdvojenih berlinskim zidom, postala je jedna od njegovih najboljih pesama ikada.

1979. godine objavljuje album pod nazivom "Scary Monsters (and Super Creeps)" na kojem se ističe pesma "Ashes to Ashes" kao sumiranje celokupnog njegovog dotadašnjeg rada. Iako je pesma sama po sebi bouvijeovski kvalitetna, ono što je izdvaja od drugih je spot koji je dugo važio za jedan od najskupljih spotova sa utrošenih oko 250 hiljada funti. Bio je to završetak ciklusa iz 70-ih.

Album "Let's Dance" (1983) bio je u duhu novog romantizma, potom se okrenuo elektronskoj muzici. Njegovi obožavaoci i svi koji su pratili njegovu karijeru, sigurno se sećaju Bouvijeovog trijumfalnog nastupa na "Live Aid" koncertu, 13.7.1985. kada je na Wembley stadionu, u živom nastupu, "očitao lekciju" mnogim, tada možda i popularnijim, mlađim muzičarima. Kraj 20. veka označava vraćanje klasičnoj rok muzici, a početak 21. predstavlja period neoklasike u kome se ističe album "Heaven".

"Kameleon" svetskog roka preminuo je 8. januara ove godine, ali je jedna od retkih ličnosti koja je živela rokerski život punim plućima bez želje da pusustane. To dokazuje i činjenica da je se osamnaest meseci hrabro borio protiv raka, a to javnost ne sazna. Čak je par dana pre smrti objavio i album Blackstar na kojem kao da se oprostio od fanova kada je za numeru "Lazarus" snimio spot gde on leži u bolničkoj postelji dok peva "Ja sam u raj".

Slika u bolničkoj postelji iz spota za pesmu "Lazarus"

Srećko Danilović, FA32